

## Arrest

nr. 198 884 van 29 januari 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART *loco* advocaat M. LYS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn. Op 2 juli 1968 zou u geboren zijn in de wijk Wardighley in de stad Mogadishu (provincie Benadir). De afkomst van uw moeder ligt in Las Anod (Sool, Somaliland), en als dusdanig behoort zij tot de clan Dhulbahante. Zelf zou u net als uw vader tot de Hawiye clan behoren. Uw moeder, die van goede komaf is, bezat een huis in Mogadishu waar jullie met het hele gezin woonden.*

Ook uw vader was van goede komaf: zijn grootvader was een succesvol zakenman die meerdere hotels in Mogadishu bezat. Uw moeder zou toen u ongeveer 15 jaar oud was, door uw vader vermoord zijn. Hij zou daarop weggevlucht en uit jullie leven verdwenen zijn. Na de dood van uw moeder zou jullie tante langs moederszijde, R.M.N., zich over u en uw zus ontfermd hebben. Zij zou jullie ondergebracht hebben op het platteland in de gemeente Marka van de provincie Neder Shabelle, in de buurt van Shalambod. Uw exacte woonplaats daar benoemt u als de plantage van de Italiaanse echtgenoot van R.M.N., in de buurt van het dorp Kabtan Las. Tot aan de dood van uw moeder zou u steeds in Mogadishu naar school gegaan zijn. Nadat jullie bij uw tante gingen inwonen echter niet meer.

U verklaart de rest van uw leven op de plantage gewoond en gewerkt te hebben. Eerst als kwaliteitsbeheerder van de bananen die getransporteerd werden van uw oom zijn plantage naar Amerika en andere landen. U deed dit achtereenvolgens voor de bedrijven Somali Fruit en Sambana. U zou dit gedaan hebben tot omstreeks 2000, aangezien ook Sambana er toen mee ophield in Somalië. Uw Italiaanse oom zou samen met zijn zoon Somalië al in 1991, na de val van Siad Barré, verlaten hebben. Hij zou tot op heden de dagdagelijkse leiding van de plantage over aan een zekere A.M., alias H.M. van de Habergedir clan, met wie u een goede band heeft. Vanaf 2000 kreeg u een andere opdracht op de fabriek, meer bepaald de registratie en uitbetaling van de salarissen van de arbeiders. Dit werk zou u gedaan hebben tot aan het vertrek van uw tante naar Italië omstreeks 2013. Ze zou daar uiteindelijk haar zoon vervoegd hebben op diens vraag, omdat hij voor haar veiligheid vreesde omwille van al Shabaab. Na haar vertrek zou u haar restaurant overgenomen hebben. Uw zus Q. zou omstreeks diezelfde periode gehuwd zijn met een Somaliër die in Dubai werkzaam was als handelaar. Ze zou steeds in Dubai gebleven zijn tot ze u in april 2015 voor het eerst opnieuw kwam opzoeken naar aanleiding van uw problemen.

Volgens uw verklaringen zou u steeds problemen gehad hebben met al Shabaab die sedert 2008 de macht over uw regio hadden. Hoewel ze in 2013 officieel verdreven zouden zijn, zouden ze steeds aanwezig gebleven zijn op de plantage waar u werkte. Zo zouden ze onder meer geëist hebben dat de mannen en vrouwen op uw plantage gescheiden van elkaar werkten, en moesten de vrouwen een hidjab dragen tijdens hun werkzaamheden hetgeen hun productiviteit allesbehalve ten goede kwam. Jullie zouden steeds in de gaten gehouden zijn door een jongen in de buurt, I. genaamd. Desondanks zou u op zekere dag omstreeks oktober 2014 de vrouwen die aan het werk waren toestemming gegeven hebben om hun hidjab uit te trekken. Op dat moment kwam I. ter plaatse, waarna u zo bang werd dat u over een hek sprong om weg te vluchten. U zou toen gevallen zijn en uw dijbeen gebroken hebben. I. zou u toen nog op de schouder getrapt hebben / zweepslagen gegeven hebben. Daarop zou ook een zekere O.A.I. toegekomen zijn. Hij zou in feite tot al Shabaab behoren, maar dubbelspel gespeeld hebben door openlijk met de regering mee te werken. Hij zei I. dan ook om u met rust te laten. U moest voor al Shabaab wel een document ondertekenen waarin u beloofde om uw hidjab niet meer af te nemen. Vervolgens zouden regeringssoldaten langsgesproken zijn, en u naar het ziekenhuis al Hayat in Bullo Marar gebracht hebben (9-10).

Enige tijd na uw ontslag uit het ziekenhuis zou u opnieuw beginnen werken zijn in uw restaurant. Op een dag, omstreeks 15 maart 2015, toen u uw restaurant verliet, zou u I. tegengekomen zijn. Hij was in legeruniform, en vergezeld door een andere regeringssoldaat. U zou daarop tegen W., een soldaat in Burundees uniform, beginnen schreeuwen zijn dat I. de man was die u mishandeld had. I. zou daarop gearresteerd zijn, en zijn collega eveneens omdat hij hem een legeruniform had bezorgd. (10). Na deze arrestatie zou u problemen gekregen hebben met een regeringsambtenaar, D.D. genaamd. Het zou meer bepaald een officier van het Somalische leger betreffen, die gestationeerd was in de AMISOM basis te Ceel Jale, en wiens opdracht eruit bestond om dagelijks in de omgeving van het kruispunt van Kabtan Las te patrouilleren. Elke avond keerden deze soldaten echter terug naar hun basis in Ceel Jale. D.D. zou u aangesproken hebben op de arrestatie van I., waarna u om die reden klacht tegen hem indiende bij de Oegandese en Burundese troepen. D.D. zou daarop overgeplaatst zijn naar een andere, maar nog steeds nabijgelegen basis, meer bepaald in Bullo Marar. Hoewel u hem sindsdien minder zag, zou hij u steeds bedreigd hebben.

Toen uw zus te weten kwam met welke problemen u kampte, zou ze u op 8 april 2015 op de plantage komen opzoeken zijn. Ze vroeg u, uit veiligheidsoverwegingen, met haar mee te komen naar Dubai. Amper een dag na haar aankomst, op 9 april 2015, zou ze echter vermoord zijn op de weg van uw restaurant naar uw huis. U zou haar nog naar de basis van de Burundese troepen in Ceel Jale gebracht hebben, maar tegen de tijd dat jullie daar aankwamen was ze al overleden. Nog dezelfde dag van de moord zou u opgebeld zijn door D.D. met de boodschap dat eigenlijk u, en niet uw zus, gedood had moeten worden. Omdat u zo goed op elkaar zou lijken, zouden de moordenaars zich echter vergist hebben.

*Op basis van een getuige kwam u drie dagen na de moord achter de identiteit van de moordenaars. Het zouden mannen uit een nabijgelegen dorp geweest zijn. Op basis van uw informatie zouden de Burundese soldaten dat dorp omsingeld, en één van de twee verdachten gearresteerd hebben (8). Na deze arrestatie zou u opnieuw bedreigd zijn door D.D.. Gezien uw verantwoordelijkheid voor de arrestatie van twee van zijn familieleden, namelijk I. en één van de moordenaars van uw zus, zou hij gezworen hebben u te zullen vermoorden. U achtte het dan ook raadzamer om te vluchten.*

*Op 24 april 2015 zou u samen met uw echtgenoot en kinderen naar Mogadishu gevlucht zijn. U zou wel nog eens, alleen, naar de plantage teruggekeerd zijn om de graafmachine te verkopen aan een andere plantage-eigenaar voor 10.000 US Dollar. Op 25 april 2015 zou u dan met de wagen Mogadishu verlaten hebben, richting Somaliland. U zou immers vanuit Hargeisa, en niet vanuit Mogadishu, een vliegtuig naar Europa genomen hebben. Op 5 mei 2015 zou u per vliegtuig (met transit) naar Europa gevlogen zijn, waar u op 6 mei 2015 toekwam. Op 11 mei 2015 zou u in België asiel hebben aangevraagd.*

*Bij een eventuele terugkeer naar Somalië vreest u gedood te zullen worden door D.D., omwille van de arrestaties van zijn familieleden door uw toedoen. Uw echtgenoot en kinderen zouden aanvankelijk een tijdje in Mogadishu (wijk Wardighley) blijven wonen zijn, waarna ze terugkeerden naar Qoryoley omwille van financiële redenen. Ze zouden er geen problemen gekend hebben met voornoemde D.D., maar in augustus 2015 toch weer naar Mogadishu vertrokken zijn omwille van gevechten tussen al Shabaab en de overheid in de regio. Ze zouden opnieuw in de wijk Wardighley van Mogadishu een huis huren met de steun van vrienden. Op het moment van uw tweede gehoor op het CGVS verbleven uw echtgenoot en kinderen echter opnieuw in het dorp bij de plantage, waar H.M. zich over hen ontfermt.*

*Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u kopies neer van uw geboorteakte en van uw huwelijksakte met uw huidige (derde) echtgenoot (huwelijk d.d. 5 januari 2006). Uw echtgenoot zou u deze documenten per mail overgemaakt hebben, al zou u ze ontvangen hebben via een clanlid langs moederszijde.*

## **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 18/09/2015, 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat u geen duidelijk zicht biedt op uw persoonlijk profiel en uw daarmee verbonden (laatste) woonplaats(en). Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw recente verblijf in de provincie Neder-Shabelle (Somalië). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke profiel en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en/of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*In casu werd vastgesteld dat er op de eerste plaats ernstige vragen rijzen omtrent uw beweerde profiel: Zo schetst u een beeld van uzelf als een vrouw die zich op haar vijftien jaar genoodzaakt zag om te stoppen met school, en sindsdien steeds voor haar tante op de plantage gewerkt zou hebben. Uw wereld zou zich steevast beperkt hebben tot de grenzen van de plantage, aangezien u deze pas voor het eerst bij uw vlucht in april 2015 zou verlaten.*

*Des te bevreemdender is echter de vaststelling dat u zich op uw beide interviews op het CGVS dermate veel tegensprak over uw eigenlijke familiesituatie, waardoor er enkel geconcludeerd kan worden dat u hier geen duidelijk zicht op biedt.*

*Zo rijst bijvoorbeeld de vraag waarom u en uw zus na de dood van jullie moeder voorgoed op een plantage wegzette. Temeer aangezien uw tante, die net als uw moeder een universitair geschoolde vrouw is, u en uw zus op die manier de mogelijkheid om jullie scholing verder te zetten ontnam (CGVS 18/09/2015, 6). Vooral aangezien uit uw verklaringen op uw tweede interview op het CGVS blijkt dat quasi uw hele familie – zowel langs moeders als langs vaderszijde – op dat moment in Mogadishu leefde en werkte (CGVS 26/10/2016, 9 en 13). Tijdens uw eerste interview schetste u nog een totaal tegengesteld beeld, waarbij u elke link met Mogadishu ontkende. Bovendien wekken uw inconsistente verklaringen ook sterk de indruk dat u niet eerlijk bent over de relatie met uw familie langs vaderszijde. We lichten dit even concreet toe:*

*U spreekt zich onder meer tegen omtrent uw situatie na de moord op uw moeder: Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview dat uw tante R.M.N. u na de dood van uw moeder meenam naar haar eigen huis op de plantage, waar u sindsdien steeds gewoond zou hebben (CGVS 18/09/2015, 4). Op het tweede interview beweert u plots dat uw tante u 'een huisje gaf' op de plantage van haar echtgenoot, maar zelf met haar familie in Mogadishu bleef wonen (CGVS 26/10/2016, 8-9 ). Ook de rest van uw familie langs moederszijde zou daar trouwens wonen, hoewel u op uw eerste interview nog het tegendeel verklaarde. Toen vertelde u drie ooms langs moederszijde te hebben, waarvan twee op de plantage van uw tante woonden en één oom – A.M.N.) in Mogadishu stad waar hij als soldaat voor de Federale Overgangsregering werkte. Met deze laatste zei u toen al lang geen enkel contact meer te hebben (CGVS 18/09/2016, 13). Op uw tweede interview verklaart u plots dat uw tante R.M.N. in Mogadishu, en niet op de plantage, woonde met haar echtgenoot en zoon (CGVS 26/10/2016, 9 ). Daarnaast zou u twee ooms langs moederszijde hebben die allebei tot op heden in Mogadishu wonen: (A.M.N.) zou nog steeds voor de regering werken, en (A.S.) zou door hem onderhouden worden (CGVS 26/10/2016, 6). Nog opmerkelijker is echter dat u nu plots beweert wel (steeds) contact onderhouden te hebben met deze ooms. Niet alleen toen u opgroeide, maar ook tot op heden. Zo zou uw oom A.M.N. u zelfs nog opgebeld hebben in het opvangcentrum in België, nadat hij van uw echtgenoot vernomen had dat u gevallen was en u bezeerd had (CGVS 26/10/2016, 7). Ondanks deze bezorgdheid zou deze oom u echter nooit in de mogelijkheid gesteld hebben om in één van de door hem geërfde huizen van uw grootvader in Mogadishu te verblijven, om zodoende aan uw problemen met D.D. te ontkomen (CGVS 26/10/2016, 14).*

*Daarnaast rijzen er zoals gezegd vragen omtrent uw beweerde problematische relatie met de familie van uw vader. Hoewel in dit verband niet betwist wordt dat uw vader mogelijkerwijs de dood van uw moeder op zijn geweten zou hebben, houden uw verklaringen omtrent de contacten met zijn familie nadien weinig steek. Wanneer u eindelijk antwoordt óp de vraag waarom uw tante u naar de plantage stuurde, in plaats van u bij de familie in Mogadishu onder te brengen, vermeldt u vaagweg dat uw tante het beslissingsrecht had en dat uw beide families ruzie hadden na de moord op uw moeder (CGVS 26/10/2016, 8). Waarom de rest van de familie langs moederszijde wél eenvoudigweg in Mogadishu kon blijven wonen, blijft onduidelijk. Bovendien spreekt u zichzelf tegen wat betreft die ruzie, wanneer u in op een ander moment verklaart dat de enige broer van uw vader het aanvankelijk goed met jullie voor had (CGVS 26/10/2016, 13 ).*

*Kortom, het lijkt er sterk op dat u op uw tweede gehoor was vergeten, dat u op het eerste gehoor had getracht om uw band met de stad Mogadishu zoveel mogelijk te minimaliseren. Behalve bovenstaande tegenstrijdigheden zijn er trouwens nog een aantal bijkomende bedenkingen in dit verband.*

*Zo kan er niet zomaar geloof gehecht worden aan uw bewering op het CGVS dat uw (enige) zus) sinds haar huwelijk in Dubai zou wonen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u namelijk nog verklaard dat uw zus zelf ook in Mogadishu woonde. Ze zou u dan ook gevraagd hebben om met haar naar Mogadishu mee te komen op het moment dat u problemen kreeg met D.D. (DVZ vragenlijst n° 5 en vragenlijst CGVS d.d. 01/06/2015, vraag n° 5).*

*Op het CGVS vertelt u echter dat u zus al sinds 2013 ongeveer in Dubai zou wonen en u had gevraagd om haar daar te vervoegen (CGVS 18/09/2015, 7). Op het tweede gehoor op het CGVS beweert u echter plots weer dat uw zus u gevraagd zou hebben om van Neder-Shabelle naar Mogadishu te verhuizen (CGVS 26/10/2016, 23).*

*Daarnaast is het opmerkelijk dat u voor de geboortes van uw drie kinderen - in 2002, 2005 en 2006 – steeds naar het ziekenhuis in Mogadishu stad gegaan zou zijn. Nochtans ligt de plantage waar u woonde volgens uw verklaringen op ongeveer 100 kilometer van Mogadishu (CGVS 18/09/2015, 5).*

*Hoewel u beweert enkel die drie keer naar Mogadishu gegaan te zijn, dit op het moment dat u al voelde dat u zou bevallen, pocht u ermee dat u gemakkelijk de route van de plantage tot in Mogadishu kunt beschrijven. Dit terwijl deze vraag u niet eens gesteld werd. Ook uw verdere kennis van Mogadishu stad blijkt goed, terwijl u beweert er sinds uw 15 jaar amper nog geweest te zijn (CGVS 18/09/2016, 15).*

*Verder zijn ook uw verklaringen over het huis van uw moeder in de wijk Wardighley (Mogadishu) niet consistent, waardoor uw bewering niet (meer) over dit huis te beschikken sterk betwijfeld kan worden. Dit brengt ons bij een derde element in uw relaas, meer bepaald het 'grote huis' in de wijk Wardighley (Mogadishu) dat u van uw moeder erfde. Sinds de dood van uw moeder zouden jullie het steeds verhuurd hebben, hetgeen extra inkomsten betekende. In de loop van 2014, u kunt zich echter niet precies meer herinneren in welke maand, zou uw oom langs vaderszijde, M.J., die eveneens zijn hele leven in Wardighely gewoond zou hebben, de eigendomsakte van uw huis komen opeisen zijn. Behalve de vraag waarom uw oom tot 2014 zou wachten om dit te doen, temeer aangezien hij blijkbaar over geen eigendom in Mogadishu beschikte, roept de timing zelfs nog meer vragen op. Volgens uw verklaringen was deze oom immers een aanhanger van al Shabaab (CGVS 18/09/2015, 12), en nog volgens u werd al Shabaab reeds in 2013 uit uw regio verdreven. Sinds maart 2014 zouden er zich naast het Somalische leger ook Burundese soldaten in uw regio ophouden (CGVS 18/09/2015, 3 en 9 en 11). Wat betreft Mogadishu werd al Shabaab reeds in 2011 uit de stad verdreven. De combinatie van deze elementen maakt het volstrekt onlogisch dat uw oom pas in 2014 naar u zou komen om de eigendomsakte op te eisen. Bovendien houdt het ook weinig steek dat u eigendom, dat op naam van uw moeder stond, aan familie langs vaderszijde zou afstaan. Gezien de vele klachten die u beweerde neer te leggen naar aanleiding van lokale problemen met al Shabaab, rijst trouwens de vraag waarom u niet in ging tegen deze eis van uw oom.*

*Omwille van bovenstaande bedenkingen, en gezien de bijkomende vaststelling dat uw echtgenoot en kinderen heden in diezelfde wijk Wardighle verblijven, rijzen er vragen omtrent uw bewering dat u heden niet meer over dit eigendom in Mogadishu zou beschikken. Temeer aangezien bij het begin van het interview als eerste aan te vullen element net het verlies van uw huis in Mogadishu vermeldde, wekt dan ook sterk de indruk dat u dit doet om zeker niet over een intern vluchtalternatief in de Somalische hoofdstad te kunnen beschikken.*

*Het is tot slot ook eerder opmerkelijk dat u net met de oom langs moederszijde die in Mogadishu woont en werkt als soldaat voor de Federale Overgangsregering, meer bepaald zelfs voor de huidige Somalische autoriteiten, dat u net met hem alle contact kwijt zou zijn. Uw twee andere ooms langs moederszijde zouden tot op heden op de plantage blijven wonen zijn (iets wat u tijdens uw tweede interview tegenspreekt). Met hen zou u heden nog contact houden (CGVS 18/09/2015, 13).*

*Kortom, er heerst dermate veel onduidelijkheid over uw (familie)banden en eigendom(men) in de stad Mogadishu, dat een dergelijk alternatief niet zomaar van de hand gewezen kan worden. Door uw vage en inconsistente verklaringen stelt u het CGVS niet in staat om een duidelijk zicht op uw situatie in Somalië krijgen, waardoor deze niet in de mogelijkheid verkeert om uw aanvraag grondig af te wegen. Meer zelfs, door dergelijke frappante contradicties ondergraaft u op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid.*

*Volgens uw verklaringen zou u op 15-jarige leeftijd op de plantage zijn beginnen werken. Na 2000 was er geen bedrijf meer en werkte u voor H.M.. Tijdens uw eerste interview verklaart u nog dat u het werk voor H.M. 3 jaar heeft gedaan en dat u daarna een restaurant bent begonnen met de hulp van uw tante, R.M.N., die later naar Italië vertrok (CGVS 18/09/2015, 6-7). Tijdens uw tweede interview verklaart u dat u van 2000 tot 2012 voor H.M. hebt gewerkt (CGVS 26/10/2016, 16) en dat u het restaurant, dat u een tweetal jaar zou hebben uitgebaat (CGVS 26/10/2016, 5), zou hebben overgenomen van een tante (Zaineb) die in een andere stad een zaak ging beginnen (CGVS 26/10/2016, 6)*

*Behalve de vaststelling dat u grote moeite heeft om duidelijke tijdsindicaties te geven vanaf het moment dat het laatste internationale bananenbedrijf op Somalische bodem vertrok in 2000, spreekt u zichzelf ook hier weer op belangrijke punten tegen.*

*Uw verklaringen vertonen bovendien nog tal van andere tegenstrijdigheden: zo zou uw zus Qadam op 8 april 2015 naar u toe zijn gekomen en de volgende dag vermoord worden (CGVS 18/09/2015, 7-8). Later verklaart u echter dat uw zus haar aankomst en de moord op haar persoon op dezelfde dag plaatsvonden, nl. op 9 april 2015 (CGVS 26/10/2016, 24).*

*In het ziekenhuis van Marca verklaart u geen medicatie te krijgen voor uw gewonde zus, waarop u naar de basis van de Burundese bent troepen gegaan (CGVS 18/09/2016, 8). Tijdens uw tweede interview verklaart u echter dat de generator in het ziekenhuis in Marca niet werkte (CGVS 26/10/2016, 23).*

*Ook benoemde u de eerste keer de jongen die u en de andere vrouwen op de plantage in het oog hield als I. (CGVS 18/09/2015, 9). Bij uw tweede gehoor was het echter de oudere man van Al Shabaab die die naam droeg (CGVS 26/10/2016, 23). I. zou u na uw val getrapt hebben op uw schouder, toen zou O.A.I. gekomen zijn en I. opgedragen hebben om u met rust te laten (CGVS 18/09/2016, 10).*

*Wat betreft uw uitleg dat mogelijke verschillen tussen uw verklaringen op beide interviews te wijten is aan het feit dat u zich het eerste interview niet zo fris voelde en bovendien de tolk niet goed begreep. Met dergelijke laattijdige beweringen kan geen rekening gehouden worden. U werd namelijk bij het begin van het gehoor gewezen op het belang om enkel te antwoorden als de vraag volledig duidelijk was (CGVS 18/09/2015, 2), en op het einde verklaarde u nog de tolk heel goed begrepen te hebben (CGVS 18/09/2015, 23). Uw beschuldigingen aan het adres van de tolken komt overigens telkens naar boven van zodra u op tegenstrijdigheden betrapt wordt. Zo zei u ook al op het eerste gehoor dat verschillen met uw verklaringen op de DVZ de fout waren van de tolk bij die gelegenheid (CGVS 18/09/2015, 23).*

*Het door u geschetste profiel lijkt echter niet de stroken met uw verklaringen omtrent allerhande, uiteenlopende aspecten van uw leven. Integendeel, daaruit lijkt u eerder voor te komen als een wereldse en ondernemende zakenvrouw, met connecties die tot in Mogadishu en zelfs tot in Somaliland leiden.*

*Wat betreft uw banden met Somaliland geeft u sterk de indruk deze zoveel mogelijk te willen minimaliseren, om niet te zeggen, te ontkennen. Volgens uw verklaringen zou u, noch iemand van uw directe familie immers ooit in Somaliland geweest zijn. U zou er ook geen familie meer hebben wonen, enkel clanleden hetgeen in de Somalische context echter quasi overeenstemt met familie (CGVS 18/09/2015, 14 en 18 en 20). Er zijn echter een aantal opvallende indicaties die op het tegendeel wijzen.*

*Ten eerste verklaarde u op de DVZ nog dat uw twee laatste echtgenoten, neven langs moederszijde, in Las Anod (Sool, Somaliland) geboren zijn. Op het CGVS zou u dit echter plots ontkennen en beweren dat hun ouders daar misschien geboren zijn, maar uw echtgenoten zelf geboren en getogen zouden zijn in Mogadishu. Althans, tot op het moment dat hun ouders naar Las Anod terug gevlucht zouden zijn, meer bepaald naar aanleiding van de val van Siad Barré (1991). In een dergelijke context is het dan ook opmerkelijk dat de ouders, ondanks het feit dat zij het beter vonden om Mogadishu op dat moment te ontvluchten, toch besloten zouden hebben om hun zonen in Somalië achter te laten. Dit was, volgens uw verklaringen, omdat uw tante hen beloofd zou hebben hen een goede scholing te laten volgen. De vraag rijst echter waarom ze in Somaliland, dat blijkbaar een veilig vluchtalternatief was op dat moment, geen school zouden kunnen lopen (CGVS 18/09/2015, 16). Nog bevreemdender echter is dat uw echtgenoten hun ouders nadien nooit meer opgezocht zouden hebben (CGVS 18/09/2015, 18). Wat er ook van zij, de vaststelling dat u plots ontkent dat uw beide echtgenoten wel degelijk ooit in Somaliland zouden hebben gewoond, versterkt de indruk u geen open kaart wenst te spelen over uw persoonlijke banden met Somaliland.*

*Gezien uw verklaring geen echte banden met familie in Las Anod te onderhouden, aangezien jullie die mensen niet kenden (CGVS 18/09/2015, 18), is het opvallend hoezeer u op de hoogte bent van de recente (politieke) ontwikkelingen ginds. Zo beweert u, ondanks uw clanbanden in Las Anod, er geen veilig vluchtalternatief te hebben omdat u en uw echtgenoten er nooit geweest zouden zijn, maar ook omdat er ginds problemen zouden zijn tussen de regering van Somaliland enerzijds en de lokale regering van "Khatumo" anderzijds (CGVS 18/09/2015, 20).*

*U verwijst daarbij naar de situatie in de drie grensprovincies tussen Somaliland en Puntland (Sool, Sanaag en Cayn a.k.a. SSC), die door beide opgeëist worden. Dit leidde er uiteindelijk toe dat de leiders van de Dhulbahante clan in januari 2012 de autonome staat Khatumo uitriep, waarmee deze drie provincies verenigd worden. In 2015 was de macht er enigszins verdeeld, aangezien de clanleden van de Dhulbahante zelf er onderling niet aan uit lijken te raken bij wie ze aansluiting willen hebben. Las Anod, de hoofdstad van Sool, zou nog steeds onder de bestuurlijke verantwoordelijkheid van Somaliland (info toegevoegd aan dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u nog zo goed geïnformeerd bent over een regio waar u amper een band mee verklaart te hebben.*

*In diezelfde context is het overigens des te opmerkelijk dat u niet via Mogadishu, maar via Hargeisa – de hoofdstad van Somaliland – naar Europa zou reizen. Meer zelfs, ook de persoon die uw reis regelde zou ginds gewoond hebben, al wijzigde u die verklaring meteen toen u gevraagd werd hoe u dan toch met die persoon in contact was gekomen (CGVS 18/09/2015, 21).*

*Wat er ook van zij, u blijkt een duidelijke band te hebben met Somaliland. Uw familie langs moederszijde, en ook uw huidige schoonfamilie, zouden immers (oorspronkelijk) uit Las Anod afkomstig zijn. Jullie behoren dan ook tot de Dhulbahante clan, die in die noordelijke regio in de meerderheid is. Uw verbondenheid met deze clan, ook op heden, blijkt overigens uit de vaststelling dat u uw documenten verkregen zou hebben via iemand van de Dhulbahante clan. De vaststelling dat u systematisch tracht om uw (familie)banden in deze regio te minimaliseren, lijkt dan ook eerder op een doelbewuste strategie om een eventueel vluchtalternatief naar deze plaats van de hand te wijzen.*

*Gezien bovenstaande bedenkingen is het voor het CGVS niet mogelijk om een duidelijke afweging te maken in het kader van uw asielaanvraag. Hoewel er op zich geen vragen rijzen bij uw bewering dat u gedurende een gegeven periode effectief in Somalië heeft gewoond, onder meer op een plantage in Lower Shabelle, betekent dit niet automatisch dat u er effectief tot aan uw komst naar België geleefd zou hebben. Er zijn immers elementen waardoor we hier ernstige vraagtekens bij kunnen plaatsen.*

*Zo is het op de eerste plaats opmerkelijk dat u de ergste overstroming van de nabijgelegen Shabelle rivier in 1996 situeert, en niet kunt vertellen of er ook nadien nog grote overstromingen geweest zouden zijn binnen of buiten de plantage waar u woonde (CGVS 18/09/2015, 5-6). Nochtans zouden er ook de afgelopen jaren zwaardere overstromingen geweest zijn. U noemt verder ook niet alle presidenten van Somalië (CGVS 18/09/2015, 12). Uw kennis van gebeurtenissen in de regio, zoals bijvoorbeeld het opblazen van een brug door al Shabaab met een ezel(skar) (CGVS 18/09/2015, 18), is informatie die u evenzeer vernomen kunt hebben via de media, of via familie, zelfs als die in Mogadishu woont.*

*Wat betreft uw beweerde problemen op de plantage blijven uw verklaringen dermate vaag en verward, dat er maar moeilijk geloofd kan worden dat u deze effectief persoonlijk beleefd zou hebben. De vaststelling dat u niet in staat blijkt om hiervan een enigszins duidelijke weergave te geven, strookt immers niet met uw geschoolde achtergrond en verantwoordelijke functies op de plantage. Bovendien is er ook in dit verband een opvallende tegenstrijdigheid met uw verklaringen op de DVZ. Daar verklaarde u dat al Shabaab, na de arrestatie van één van hun leden door uw toedoen, van u geëist zouden hebben dat u uw restaurant zou sluiten (Vragenlijst CGVS d.d. 01/06/2015, vraag n° 5). Op het CGVS vermeldt u spontaan echter niets over een dergelijke eis van al Shabaab. Meer zelfs, hiernaar gepolst beweert u dit nooit gezegd te hebben en steekt u hiervoor de schuld op de tolk toen. Ook de naam van de regeringsambtenaar die u zou viseren vermeldde u op de DVZ niet, aangezien u het toen algemeen bij al Shabaab hield (CGVS 18/09/2015, 23). Behalve deze tegenstrijdigheid en de gebrekkige chronologische weergave van uw problemen, is het ook wel opvallend toevallig dat uw zus op die korte tijd dat ze u kwam opzoeken vermoord zou worden, doordat ze u beiden blijkbaar niet uit elkaar konden houden. Bovendien is het enigszins vreemd dat u enerzijds verklaart dat al Shabaab in 2014 uit uw regio verdreven waren door de autoriteiten en dat zij overdag de controle uitoefenden over o.a. de plantage anderzijds. Daar het zeker niet onaannemelijk is dat, ondanks dat al Shabaab verdreven is uit een bepaalde regio, zij 's nachts nog steeds de de facto controle hebben, is het onwaarschijnlijk dat zij op klaarlichte dag controle hebben in een regio waaruit zij verdreven zijn, in dergelijke mate dat niemand op de plantages vrij leek te zijn om te doen wat ze wilden.*

*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. U legt een kopie van uw huwelijksakte en een kopie van uw geboorteakte neer. Er moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten.*

*Veel valse Somalische documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Somalische deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Somalische documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Somalische asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent nog in het district Marka in de provincie Lower Shabelle gewoond te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid hiervan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België steeds op de plantage bij Kabtan Las (Marka, Lower Shabelle) heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het*

*ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.*

*De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.*

*U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS 26/10/2016, 21 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.*

*U bleef echter volhouden dat u tot aan uw vertrek ononderbroken in Lower Shabelle hebt gewoond.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 31 juli 2017 een schending aan van "Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951", "Artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen", "Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen", "De beoordelingsfout" en "De algemene zorgvuldigheidsplicht".

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting van het "juridisch kader over het bepalen van de nationaliteit en het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd (Zie arresten van Uw Raad, 45.395, 45.396 en 45.397 van 24 juni 2010 en arrest 51.460 van 23 november 2010)."

Verzoekster haalt aan dat haar herkomst *in casu* helemaal niet betwist wordt, enkel haar recente herkomst. In dit geval moet het CGVS in rechte en/of in feite adequaat uiteen te zetten waarom hij haar recente herkomst betwist. Het verzoekschrift legt uit dat de Raad bevoegd is om na te gaan of het CGSV deze plicht op zorgvuldige, legale en correcte wijze uitoefent en zijn beslissing te hervormen of te vernietigen op dit punt, conform artikel 39/2 van de wet van 15/12/1980.

Het verzoekschrift haalt rechtspraak van de Raad aan waarin wordt gesteld: "Wanneer de aangehaalde nationaliteit niet betwist word[t] dient de aanvraag onderzocht worden ten aanzien van het land van de nationaliteit. In dit geval mogen eventuele onduidelijkheden over de verblijfplaatsen van verzoekende partij geen beletsel vormen om het land waarvan de verzoekende partij de niet betwiste nationaliteit bezit als land van herkomst in aanmerking te nemen, haar nood aan bescherming ten aanzien van dit land te onderzoeken en daar een intern hervestigingssalternatief aan te duiden."

Verzoekster voert aan dat het CGVS rekening moet houden met haar profiel – haar leeftijd, scholingsgraad en bezigheden in Somalië.

Het verzoekschrift haalt aan dat het CGVS niet betwist dat de moeder van verzoekende partij door haar eigen vader vermoord werd, noch dat verzoekende partij tewerkgesteld werd op de plantage in Lower Shabelle dicht bij Marka, doch wel oordeelt dat *“verzoekende partij na 2000 heel vaag blijft over de chronologie wat de startpunt is van zijn twijfel over het recent verblijf van verzoekende partij in deze regio tot haar vertrek van Somalië. Ook wordt het begin van haar verblijf in die plantage in twijfel getrokken: volgens het CGVS is het niet aannemelijk dat de tante van verzoekende partij haar niet in Mogadishu zou hebben ondersteund aangezien zij daardoor moest stoppen naar school te gaan.”*.

Verzoekster stelt dat het nochtans niet onaannemelijk is dat *“nadat haar vader haar moeder vermoord zou hebben er verregaande aanpassingen moeten gebeuren in het dagelijks leven van verzoekende partij, Haar verhuis naar een plaats waar zij tewerkgesteld zou kunnen zijn en ver van de plaats waar haar moeder vermoord werd is niet onaannemelijk. Zeker omdat zij toen haar beide ouders eigenlijk verloor : haar moeder was er niet meer en om evidente redenen kon haar vader voor haar niet meer zorgen.”*.

Het verzoekschrift betoogt dat, aangezien het CGVS de tewerkstelling en het leven op de plantage niet betwist en verzoekende partij daarover precieze coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt, er moet worden aangenomen dat zij zich na de moord op haar moeder daar vestigde.

Wat het verblijf van haar familie in Mogadishu betreft, legt verzoekende partij heel duidelijk uit dat er haar vragen gesteld worden over verschillende tijdstippen en dat haar dichte familie ooit in Mogadishu woonde maar dat dit vandaag het geval niet meer is. Het is ook aannemelijk dat de situatie tussen 1980, 1995 en vandaag evolueert en dat personen verhuizen. Des te meer aangezien de veiligheidssituatie ongelooflijk veranderet gedurende deze periode, wat algemeen bekend is en dat Al Shabaab zelf Mogadishu een hele tijd veroverde. Het is niet omdat haar familieleden er in de jaren 80 woonden dat zij er vandaag nog zouden wonen.

Aangezien verzoekende partij een goede financiële situatie had is het volgens het verzoekschrift ook niet onaannemelijk dat verzoekster voor haar bevalling naar het best toegankelijke ziekenhuis gaat. Haar ervaring, zij had een miskraam in het ziekenhuis van Marka, is een andere reden waarom zij liever naar Mogadishu ging om te bevallen.

Verzoekster betoogt dat er misverstanden ontstonden met betrekking tot de situatie van haar huis: *“haar oom heeft de eigendomsakte in handen gekregen vanaf de dood van haar moeder maar zij bleef de huur krijgen. In 2014 heeft zij geprobeerd om dit eigendomsakte terug in handen te krijgen wat haar niet lukte.”*

Wat de woonplaats van haar echtgenoot en kinderen betreft, stelt verzoekster heel duidelijk te hebben gezegd gedurende haar tweede interview dat haar familie tussen het eerste en het tweede gehoor verhuisd is van Mogadishu naar de plantage om economische redenen.

Wat haar banden met Somaliland betreft, blijkt het CGVS deze te veronderstellen omdat zij enige kennis heeft in verband met de politieke evolutie, dat de clan van haar moeder er afkomstig van is en dat haar eerste echtgenoot of hun ouders er ook afkomstig van zijn. Het verzoekschrift voert aan dat dit in de Somalische context geen voldoende redenen zijn om te stellen dat verzoekster zich in Somaliland vestigde. Door het aanslepend conflict hebben veel burgers moeten vluchten en zijn veel families huidig gevestigd buiten hun streek van herkomst. Het louter feit dat haar moeder tot een clan behoorde die de meerderheid heeft in het noorden van Somalië is op zich geen aanwijzing dat verzoekster daar gewoond heeft, aldus het verzoekschrift.

Voorts vindt verzoekster het merkwaardig dat het CGVS aanvaardt dat de familie van verzoekende partij, zowel aan vaderszijde als aan moederszijde het centrum van haar economische belangen in Mogadishu had gedurende de jaren 80 en dat verzoekende partij haar jonge jaren niet in het noorden doorbracht. Het verzoekschrift herneemt dat het CGVS aanneemt dat verzoekster een tijd in de plantage dicht bij Marka woonde. Verzoekster benadrukt dat zij een doorleefde en aannemelijke uitleg kon geven over de reden waarom de ouders van haar echtgenoten van Somaliland naar Mogadishu verhuisden, omwille van hongersnood in zich daar hebben gevestigd en waarom hun kinderen in Mogadishu zijn gebleven. Het is ook logisch dat verzoekende partij haar echtgenoten gekend heeft in Mogadishu aangezien zij daar tot haar 15<sup>de</sup> woonachtig was. Dit is trouwens ook een verklaring voor de goede kennis die zij van deze stad heeft.

Het verzoekschrift benadrukt dat verzoekster "vertrouwd is met het leven in Lower Shabele en het CGVS erkent dat zij een doorleefde kennis heeft van deze streek. Enkel het recent herkomst wordt betwist omwille van het feit dat verzoekende partij de zwaarste overstromingen in 1996 situeert. Verzoekende partij zegt geen erge overstromingen plaatsvonden na 1996 maar verduidelijkt dat deze overstromingen de plantage het zwaarst troffen. De andere zware overstromingen troffen de plantage niet zo zwaar aangezien de rivier Shabele niet langs de plantage stroomt maar dat een kleinere rivier langskomt die in 1996 het ergst overstroomde."

Waar het CGVS meent dat verzoekende partij niet alle presidenten van Somalië merkt het verzoekschrift op dat het CGVS een beoordelingsfout maakt of onredelijke verwachtingen heeft. Verzoekster citeert in chronologische orde Abdullahi Yusuf, Sheikh Shatif al Hassan en Hassan Sheikh Mahmoud, wat conform is met de informatie die publiek toegankelijk is (stuk 4):

*"**Abdullahi Yusuf** was aan de macht van 14/10/2004 tot 29 december 2008. Daarna trad een acting president heel kort in functie (1 maand en 2 dagen) Adan Mohamed Nuur Madobe die verzoeker niet citeerde. Deze persoon heeft niet het statuut van president maar van acting president, en heeft dit statuut behouden gedurende iets meer dan een maand. Het is niet verbazend dat verzoekster die persoon niet citeert.*

*Daarna was **Sharif Sheikh Ahmed** (wel geciteerd door verzoekster) die president was van 31/01/2009 tot 20 augustus 2012.*

*Na Sharif Sheikh Ahmed komen er ook twee acting president die deze functie heel kort hebben uitgeoefend : 8 dagen voor Muse Hassan Shaikh Sayid Abdulle en 19 dagen voor Mohamed Osman Jawari. Daarna kwam **Hassan Sheikh Mohamud** die president was van 16 september 2012 tot 16 februari 2017 en die dus de president was gedurende beide gehoren op het CGVS. Het niet citeren van ad interim-presidenten die maar enkele dagen de functie van waarnemende president uitoefenden is niet verbazend en kan moeilijk aangenomen worden als een reden om het recent herkomst van verzoekende partij te betwisten."*

Het verzoekschrift stelt dat "verzoekster de gebeurtenissen die zij correct beschreef zou kunnen hebben vernomen van familie, vrienden en de media is een evidentie en kan worden toegepast op iedere persoon aan wie men vraagt over recente gebeurtenissen te vertellen. Er wordt niet eens betwist dat deze gebeurtenissen op een doorleefde manier beschreven werden."

Wat de controle van Al Shabaab en de manier waarop zij aanwezig waren betreft, "kan er moeilijk ingeschat worden of zij op het platteland, op die plantage al dan met openlijk aanwezig konden zijn. Het is ook niet mogelijk om dit na te gaan."

Het verzoekschrift stelt dat "Om deze redenen moet de recent herkomst van verzoekende partij uit Lower Shabele als aannemelijk worden beschouwd."

Het feit dat de tijdsindicaties van verzoekster soms moeilijk te begrijpen zijn, ligt volgens het verzoekschrift aan de Somalische manier om de tijd te beschrijven. "Zoals de tolk het aangeeft tijdens het eerste interview Tolk vraagt bevestiging voor 2003. Geeft aan bij DB dat Somaliërs vaak het getal niet vervolleden omdat in principe iedereen weet dat 2013 bedoeld wordt. Hij moet echter letterlijk vertalen (Gehoorverslag 18/09/2015, p. 19). Deze passage vormt ook een heel duidelijk uitleg voor het moment toen verzoekster het restaurant begon uit te baten. Ook tijdens haar eerste interview heeft zij gesteld dat zij dit in 2013 uitbaatte, eerst vertaald als 2003 door de tolk en, na verduidelijking, gewijzigd naar 2013 (Gehoorverslag 18/09/2015, p. 19)."

Over de andere tegenstrijdigheden voert het verzoekschrift aan dat deze, gezien verzoeksters recente herkomst uit Lower Shabelle, niet van dien aard zijn dat zij alle geloofwaardigheid van haar relaas ontnemen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, stelt het verzoekschrift dat het CGVS de Somalische nationaliteit van verzoekster niet betwist. "Haar recent herkomst uit Lower Shabele is overtuigend en de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15/12/1980 moet toegekend worden.

*In ieder geval volstaat het niet om te besluiten dat verzoekster geen zicht geeft op haar situatie om te besluiten dat er geen bescherming toegekend moet worden.*

*Indien, zoals in casu, aan de nationaliteit op zich niet wordt getwijfeld vormt eventuele onduidelijkheid over de verblijfssituatie en mogelijke status elders geen beletsel om Somalië als land van herkomst in aanmerking te nemen en de nood aan bescherming van verzoekende partij ten aanzien van dit land te onderzoeken en een interne vluchtalternatief aan te duiden."*

In hoofdorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te hervormen en aan verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen;

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en haar het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen;

In meest ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak te verwijzen naar het CGVS zodat hij kan overgaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen betreffende de punten aangehaald in dit beroep.

## 2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift legt verzoekster "CGVS, *Beleidswijziging Mogadishu, 27 april 2016*" en "Wikipedia, *List of Presidents of Somalia*" neer.

## 2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

## 2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over de asielaanvraag. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster een onduidelijk beeld schept over haar beweerde profiel, haar familiebanden en eigendom(men) in Mogadishu (zie *infra*) en aldus haar medewerkingsplicht miskent, wat haar algehele geloofwaardigheid ondergraaft.

2.4.3. Verzoekster verklaart te zijn geboren op 2 juli 1968 in de stad Mogadishu (wijk Wardighley), Benadir, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot op vijftienjarige leeftijd, waarna zij verhuisde naar Marka, Neder Shabelle, Somalië waar zij heeft verbleven tot haar vlucht op 24 april 2015 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10). Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij haar hele volwassen leven enkel in Marka gewoond heeft, noch dat zij recent voorafgaand aan haar vlucht naar België in Marka verbleef.

2.4.4. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoekster haar beweerde profiel – zij zou als vijftienjarige gestopt zijn met school in Mogadishu en sindsdien steeds op haar tantes plantage in Marka gewerkt hebben – niet aannemelijk maakt. Zo kan niet worden ingezien waarom verzoekster en haar zus na de dood van hun moeder op een plantage in Marka moesten werken – en hen de mogelijkheid om naar school te gaan ontnomen werd – temeer nu hun tante, net als hun moeder, zelf een universitair geschoolde vrouw is en deze haar eigen zoon wel in Mogadishu naar school liet gaan (gehoorverslag van het CGVS van 18 september 2015 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 6; gehoorverslag van het CGVS van 26 oktober 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 8-9) en quasi hun hele familie, zowel langs moeders- als langs vaderszijde, op dat moment beweerdelijk in Mogadishu woonde en werkte (CGVS-verslag 2, p. 6, p. 9, p. 13). Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij een ondernemende zakenvrouw is, met connecties tot in Mogadishu en Somaliland, hetgeen niet valt te rijmen met het profiel van iemand wiens wereld zich zou beperkt hebben tot de grenzen van de plantage.

2.4.5. Tevens legt verzoekster tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af aangaande haar voorgehouden familiesituatie. Aangaande haar familie langs moederskant, stelde zij aanvankelijk dat haar tante R.M.N. haar na de dood van haar moeder meenam naar haar eigen huis op de plantage, waar verzoekster sindsdien steeds gewoond zou hebben (CGVS-verslag 1, 4), terwijl zij tijdens het tweede interview bij het CGVS aangaf dat haar tante haar een huisje op de plantage liet bewonen, maar zelf met haar familie in Mogadishu bleef wonen (CGVS-verslag 2, p. 8-9). Ook de rest van verzoeksters familie langs moederszijde – haar oom A.M.N., die voor de regering werkte, en haar oom A.S. die door hem onderhouden werd – zou volgens verzoeksters verklaringen tijdens haar tweede gehoor bij het CGVS in Mogadishu wonen (CGVS-verslag 2, p. 6), hoewel verzoekster tijdens het eerste gehoor nog stelde dat zij drie ooms langs moederszijde had waarvan twee op de plantage werkten en een oom, A.M.N., met wie zij geen contact meer onderhield, in Mogadishu als soldaat voor de Federale Overgangsregering werkte (CGVS-verslag 1, p. 13). Verzoekster gaf tijdens het tweede gehoor dan weer aan dat zij tot op heden nog contact onderhoudt met deze ooms – haar oom A.M.N. zou haar zelfs nog hebben opgebeld in het opvangcentrum in België (CGVS-verslag 2, p. 7).

2.4.6. Gelet op voorgaande maakt verzoekster aldus niet aannemelijk waarom zij op vijftienjarige leeftijd na de moord op haar moeder zo nodig naar Marka moest verhuizen, waar zij niet meer naar school ging en louter op de plantage van haar tantes echtgenoot werkte. Evenmin kan worden ingezien dat verzoeksters familie langs moederszijde, een bemiddelde familie met veel inkomsten en bezittingen uit de erfenis van grootvader, verzoekster niet hielp en haar in één van de huizen in Mogadishu of desgevallend elders, liet verblijven, zodat zij aan haar vermeende problemen met D.D. kon ontkomen (CGVS-verslag 2, p. 14). Voorgaande maakt het niet onredelijk aan te nemen dat verzoekster haar banden met Mogadishu tracht te minimaliseren.

2.4.7. Dit blijkt tevens nu (i) verzoekster bij de DVZ nog had verklaard dat haar zus haar had gevraagd om met haar naar Mogadishu mee te komen op het moment dat ze beweerdelijk problemen kreeg met D.D. (vragenlijst CGVS, punt 3.5), doch bij het CGVS stelde dat haar zus sinds 2013 ongeveer in Dubai zou wonen en had gevraagd haar daar te vervoegen (CGVS-verslag 1, p. 7); (ii) haar drie kinderen in het ziekenhuis in Mogadishu geboren zijn – in 2002, 2005 en 2006 – terwijl Mogadishu op 100 kilometer van de plantage, waar verzoekster toen beweerdelijk woonde, ligt (CGVS-verslag 1, p. 5); (iii) verzoeksters verder een goede kennis van Mogadishu blijkt te hebben, hoewel zij er beweerdelijk sinds

haar vijftien jaar amper nog is geweest (CGVS-verslag 2, p. 15) (iv) geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters bewering dat zij niet meer over het huis van haar moeder in Mogadishu (wijk Wardighley) zou beschikken, nu niet kan worden ingezien dat verzoekster eigendom, dat op naam van haar moeder stond, zou afstaan aan familie langs vaderszijde, noch waarom haar oom dit huis in 2014 pas zou komen opeisen bij verzoekster – temeer nu deze oom lid was van Al Shabaab en Al Shabaab reeds drie jaar uit Mogadishu en één jaar uit Marka verdreven was (CGVS-verslag 1, p. 3, p. 9, p. 11, p. 12); (v) verzoeksters echtgenoot en kinderen – minstens op het moment van het eerste gehoor – in Mogadishu verbleven (CGVS-verslag 1, p. 18).

2.4.8. Waar verzoekster betoogt dat zij er financieel goed voor zat en reeds een miskraam in het ziekenhuis in Marka had ondergaan, waardoor het niet onaannemelijk is dat verzoekster voor haar bevalling naar het best toegankelijke ziekenhuis gaat, kan niet worden ingezien waarom verzoekster driemaal naar Mogadishu is gegaan om er te bevallen, terwijl zij beweerdelijk geen banden heeft met Mogadishu en Marka nooit verliet. Dit klemmt te meer nu Mogadishu op 100 kilometer van Marka ligt en het niet evident is om dergelijke afstand af te leggen wanneer men moet bevallen.

2.4.9. Ook aangaande haar verdere levensweg legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af. Verzoekster stelde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat het banenbedrijf er sinds 2000 niet meer was, dat zij toen drie jaar voor H.M. gewerkt heeft en daarna vanaf 2003 een restaurant is begonnen met de hulp van haar tante R. die later naar Italië vertrok (CGVS-verslag 1, p. 6-7), terwijl ze tijdens het tweede gehoor verklaarde dat zij van 2000 tot 2012 voor H.M. gewerkt heeft (CGVS-verslag 2, p. 16) en dat ze het restaurant, dat ze overigens twee jaar zou hebben uitgebaat (CGVS-verslag 2, p. 17), heeft overgenomen van haar tante Z. die in een andere stad een zaak ging beginnen (CGVS-verslag 2, p. 6). Verder stelde verzoekster aanvankelijk dat haar zus Q. op 8 april 2015 naar haar is toegekomen en de volgende dag werd vermoord (CGVS-verslag 1, 7-8), terwijl zij later verklaarde dat haar zus op dezelfde dag van haar aankomst werd vermoord, op 9 april 2015 (CGVS-verslag 2, p. 24). Daarnaast stelde verzoekster tijdens het eerste gehoor dat zij in het ziekenhuis van Marka geen medicatie kreeg voor haar gewonde zus, waarop zij naar de basis van de Burundese troepen is gegaan (CGVS-verslag 1, p. 8), terwijl zij tijdens haar tweede gehoor dan weer beweerde dat de generator in het ziekenhuis in Marka niet werkte, waardoor ze naar het ziekenhuis van de Burundezers werd gebracht (CGVS-verslag 2, p. 23). Ook benoemde verzoekster de jongen die haar en de andere vrouwen op de plantage in het oog hield als I. (CGVS-verslag 1, p. 9), terwijl zij tijdens het tweede gehoor stelde dat de oudere man van Al Shabaab deze naam droeg (CGVS-verslag 2, p. 23). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die overigens tot de kern van haar asielrelaas behoren, tonen aan dat verzoeksters verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.10. Wat betreft verzoeksters tegenstrijdige verklaringen aangaande de periode dat zij het restaurant uitbaatte, voert het verzoekschrift aan dat de Somalische manier om de tijd te beschrijven ervoor zorgt dat de tijdsindicaties soms verwarrend zijn en verwijst naar hetgeen de tolk aangeeft tijdens het eerste interview (*"Tolk vraagt bevestiging voor 2003. Geeft aan bij DB dat Somaliërs vaak het getal niet vervolledigen omdat in principe iedereen weet dat 2013 bedoeld wordt. Hij moet echter letterlijk vertalen"*, CGVS-verslag 1, p. 19). De Raad merkt echter op dat van verzoekster kan verwacht worden dat zij geen vage en onduidelijke verklaringen aflegt. Bovendien liet verzoekster eerder tijdens het gehoor ondubbelzinnig optekenen: *"In 2000 was er geen bedrijf meer. legt u even uit?"*, *"Er was geen fabriek meer, maar ik had andere werkzaamheden, ik kreeg de opdracht om de arbeiders aan het werk te zetten. Ik registreerde alle arbeiders en bracht de lijst naar de manager. Als we klaar waren, gaf hij me de salarissen en ik moest ze aan de arbeiders uitdelen."*, *"Hoelang heeft u dat gedaan?"*, *"Drie jaar."*, *"Wat heeft u vanaf 2003 gedaan?"*, *"Mijn tante, de vrouw die ons hielp en ondersteunde is vertrokken en ik ben mijn eigen restaurant begonnen op dezelfde plaats."*, (CGVS-verslag 1, p. 6-7). De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven aldus overeind nu verzoekster genoegzaam bekend is met getallen, lonen en dus met tijdrekening.

2.4.11. Daar waar verzoekster voorts aangaf dat noch zijzelf, noch iemand van haar directe familie ooit in Somaliland zou zijn geweest en dat zij er geen familie heeft wonen, doch enkel clanleden (CGVS-verslag 1, p. 14, p. 18, p. 20), kan uit haar verklaringen slechts blijken dat zij ook haar banden met Somaliland tracht uiterst te minimaliseren, nu (i) verzoekster bij de DVZ verklaarde dat haar twee laatste echtgenoten – neven langs moederszijde – in Las Anod (Sool, Somaliland) geboren zijn (verklaring DVZ, punt 15a), terwijl zij bij het CGVS dan weer aangaf dat zij geboren en getogen zijn in Mogadishu, doch dat hun ouders na de val van Siad Barré terugkeerden naar Somaliland en hen achterlieten in Mogadishu om er te studeren (CGVS-verslag 1, p. 16); (ii) verzoekster zeer goed op de hoogte is van de recente (politieke) ontwikkelingen in de omgeving van Las Anod – de problemen tussen de regering

van Somaliland en de lokale regering van “*Khatumo*” (CGVS-verslag, p. 20); (iii) verzoekster niet vanuit Mogadishu, maar Hargeisa – de hoofdstad van Somaliland – het vliegtuig richting Europa nam (CGVS-verslag 1, p. 21); (iv) verzoekster initieel verklaarde dat de persoon die haar reis geregeld had van Hargeisa komt, doch – wanneer gevraagd hoe zij in contact kwam met een persoon uit Hargeisa – verzoekster haar verklaringen aanpaste (“*Die man was in Nairobi in eerste instantie, hij is voor mij naar Hargeisa gekomen.*”, CGVS-verslag 1, p. 21); (vi) verzoeksters familie langs moederszijde, alsook haar huidige schoonfamilie, (oorspronkelijk) uit Las Anood afkomstig zijn (verklaring DVZ, 15a); en (vii) verzoekster tot de Dhulbahante clan behoort, die in de noordelijke regio in de meerderheid is. Verzoekster is manifest bekend met Somaliland en via haar familie/kennissen met de wijdere omgeving en omringende landen.

2.4.12. Het is dan ook niet ernstig dat iemand met verzoeksters profiel haar herkomst uit Marka niet kan aantonen. Integendeel deze wordt verder ondergraven nu zij de ergste overstroming van de nabijgelegen Shabelle rivier in 1996 situeert en niet kan vertellen of er nog grote overstromingen zijn geweest, binnen of buiten de plantage waar zij woonde (CGVS-verslag 1, p. 5-6), hoewel er recenter ook zware overstromingen geweest zijn (zie informatie in het administratief dossier). Verzoekster noemt ook niet alle presidenten op (“*Wat is de naam van de huidige president?*”, “*Hassan Sheikh Mahmoud.*”, “*Voordien?*”, “*Sheikh Sharif al Hassan.*”, “*Voordien?*”, “*Abdullahi Yusuf.*”, CGVS-verslag 1, p. 12).

2.4.13. Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoekster de presidenten in chronologische volgorde citeert, Abdullahi Yusuf, Sheikh Sharif al Hassan en Hassan Sheikh Mahmoud, wat conform is met de informatie die publiek toegankelijk is, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster – zoals ook blijkt uit de informatie neergelegd bij het verzoekschrift – niet alle presidenten opnoemt. Dat verzoekster deze waarnemende presidenten – die weliswaar slechts voor een korte periode presidenten waren – nalaat te vermelden, toont aldus aan dat verzoekster niet op de hoogte is van de (recente) politieke omwentelingen in Somalië. Hoe dan ook is het opsommen van presidenten een kennis die ingestudeerd kan worden en kan dit geen nationaliteit of herkomst aantonen.

2.4.14. Aldus schept verzoekster geen duidelijk beeld aangaande haar verblijfplaatsen in Somalië of omgeving, doch legt zij louter incoherente, vage en ongeloofwaardige verklaringen aangaande haar ware levensloop af. Gezien verzoekster niet aannemelijk maakt recent uit Marka afkomstig te zijn, kan evenmin geloof gehecht worden aan haar beweerde problemen, nu deze zich beweerdelijk in Marka hebben voorgedaan. Dit klemmt te meer nu verzoeksters verklaringen aangaande haar beweerde problemen op de plantage vaag en verward zijn – wat in schril contrast staat met haar geschoolde achtergrond en verantwoordelijke functies op de plantage. Bovendien verklaarde verzoekster bij de DVZ dat Al Shabaab, na de arrestatie van één van hun leden door verzoeksters toedoen, van haar geëist zouden hebben dat zij haar restaurant moest sluiten (vragenlijst CGVS, punt 3.5), hoewel zij dit bij het CGVS niet vermeldde, zelfs ontkende dit gezegd te hebben en de schuld op de tolk stak (CGVS-verslag 1, p. 23). Ook de naam van de regeringsambtenaar die haar zou viseren vermeldde verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken niet, aangezien zij het toen algemeen bij Al Shabaab hield (CGVS-verslag, p. 23). Behalve deze tegenstrijdigheid en de gebrekkige chronologische weergave van uw problemen, is het onaannemelijk dat verzoeksters zus op die korte tijd dat ze verzoekster kwam opzoeken toevallig vermoord zou worden, doordat ze verzoekster en haar zus blijkbaar niet uit elkaar konden houden, wat trouwens ook een loutere bewering is.

2.4.15. De door verzoekster voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Wat betreft de door verzoekster neergelegde identiteitskaart dient worden opgemerkt dat dit document niet kan aantonen dat verzoekster recentelijk uit Marka, Somalië afkomstig is, nu deze werd uitgereikt in Mogadishu op 12 september 1980. Wat betreft het huwelijkscertificaat dient opgemerkt dat uit de “*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*” van 27 mei 2016 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat er geen waarde kan worden gehecht aan identiteitsdocumenten afkomstig uit Somalië. Hierin wordt immers gesteld dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, steeds wijzen op de afwezigheid van archieven en dus van referentie materiaal voor het opstellen van (identiteits)documenten, waardoor de autoriteiten zich moeten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Verzoeksters verklaringen aangaande haar beweerde recente herkomst werden reeds ongeloofwaardig bevonden.

Voorts zijn beide documenten fotokopieën, waaraan de Raad geen geloof hecht, nu deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.4.16. Wat betreft het bij verzoekschrift neergelegde document “CGVS, *Beleidswijziging Mogadishu, 27 april 2016*” werden deze zonder nadere toelichting neergelegd, zodat deze niet dienstig aan de Raad worden voorgelegd.

2.4.17. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden (recente) herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

## 2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij recent afkomstig is uit Marka, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Marka, Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Marka, Somalië.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## 2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK